

فهرست

۷	ش گفتار
۱۱	ده او
۲۳	سل و نسب و دوران کودکی
۳۲	دگی و دوستان برامس
۱۱۸	دال بر سر موسیقی
۱۳۱	ار
۱۴۳	انه‌ها و آوازاها
۱۴۶	ار بزرگ برای کُر
۱۴۹	ار ارکستری
۱۵۵	ر سیقی پیانو و موسیقی مجلسی
۱۵۸	سطلاحات موسیقی

Shiraz-Beethoven.ir

اصل و نسب و دوران کودکی

توجه به اوضاع و احوال زمان، توصیف اصل و نسب برامس جالب می‌رسد. داستان اصل و نسب او مثل برداشتی از یک کتاب مصور برامس یک فامیل بزرگ از ناحیه «ساکسن سفلی» در شمال آلمان است. جد بزرگ برامس که پسرش «پدر بزرگ موسیقیدان» از طریق «ورف»^۱ و «وُردن»^۲ به «هایده»^۳ نقل مکان کرده، در «برونس بوتل»^۴ بوده است. پسر ارشد او «پترهاینریش برامس» (عموی موسیقیدان مغازه خواربارفروشی را اداره می‌کرده است.

کلاوس گروت»^۵ شاعر، از زمانی که دوست موسیقیدان بود، خانواده او را در «هایده» به یاد دارد: «اولین ارتباط موسیقایی من با فامیل من، کوشش برای خرید یک فلوت کوچک از پسر عموی او بود که حتی موفق شدم، زیرا قیمت بالا و فروشنده سرسخت بود. اما هنر در مجاب کردنش که چندین شب در محلهای بازی ما طول کشید، با

1. Meldorf.

2. Wohrden.

3. Heide.

4. Brunsbutel.

5. Groth Klaus.

تمرینها با سرپرست جدید، اواخر سپتامبر ۱۸۶۳ انجام می‌گیرد. بل از سفر از هامبورگ در «بادن بادن» توقف کوتاهی داشته است. زمان تابستان خود را در آنجا می‌گذرانند. برامس در این توقف «آنتون. گ. روبین اشتاین»^۱ و «ایوان تورگینف»^۲ که بعداً می‌کوشد موضوعات اپرایی عرضه کند، آشنا می‌شود. در همین زمان شاه و روس و همچنین «بیسمارک» در بادن - بادن تابستان را سپری و برامس آنها را فقط از فاصله دور به چشم می‌بیند.

س در وین با جدیت در مسند استاد گُر به کار می‌پردازد و اعضای در بدو امر با کنجکاو و آمادگی رهبر جدید را همراهی می‌کنند. در تلاشها متوقف می‌شود و برامس که برای علاقه زیادش به در انتقاد است، نمی‌تواند کاری از پیش ببرد. برای تمرین فقط از اعضا، حضور می‌یابند. «ادوارد هانسلیک»^۳ در دومین کنسرت آواز برامس که در ۶ ژانویه ۱۸۴۶ برگزار می‌شود می‌گوید: مجدد برامس به‌عنوان رهبر گُر این بار در واقع با آرای کامل تمام کنندگان صورت می‌گیرد و او ابتدا پاسخ مثبت می‌دهد سپس آن کند. این تعهد نمی‌توانست او را خوشحال کند. البته نه به دلیل شدن، بلکه به سبب کیفیتهای عملی. استعداد تدریس برامس داشت و این موضوع را می‌توان از گزارشهای مربوط به پیانو و نیز ی مربوط به گروه گُر بانوان هامبورگ دریافت. در مورد برامس معلم پیانو شرح مبسوطی از «فلورانس مای» شرح حال نویسنده

1. Rubinstein, Anton G.

2. Turgenyev, Ivan.

3. Hanslick Eduard.

در اصل هیچ چیز در بر ندارند. او یک بار به من گفت: «من آن قدر می مشکل داشته‌ام که اگر به آنها فکر کنم مرا می‌کشد و ناچارم برای کردن ذهنم همیشه سرگرم و مشغول باشم.» این یک افترای ت، اگر ادعا شود که تعهد او برای برامس چیزی جز انتقام از واگنر است. بولو در حقیقت یک وجه مشترک با برامس داشت که آن هم محض به آثار موسیقی بود. در این وفای به آثار موسیقی بود که موسیقیدان یکدیگر را جستجو کردند و یافتند. بولو رکورد ری را که تنها در خدمت درک آثار برامس بود، با خود به همراه می‌گفت: «احساس بدون فکر کردن خیال بافی است.» این دو دان پس از چند برخورد زودگذر، ولی نه قابل اشتعال، سرانجام ساده، روزی برای یکدیگر پخته و آزموده شدند. بولو ارکستر نمونه گن» را بنیان‌گذاری کرد و تعلیم داد. وقتی رابطه او و برامس روی نهاد و باعث تعجب ناظران شد نتوانست دیدارش از ماینینگن ری جز یک امر کاملاً طبیعی تلقی کند. برامس در این زمینه ش «فردیناند هیلر»^۱ می‌نویسد: «در مورد سفرهای من نزد بولو، مثل دیگران به اندازه کافی نمی‌دانی، من در ماینینگن بودم تا بتوانم ش و بدون دغدغه خاطر برای یک اجرا، کنسرتو پیانوی جدیدی ین کنم. این چیزی است که من نمی‌توانستم در جای دیگری آوردم. اما اگر احمق‌ترین رهبر ارکستر را انتخاب می‌کردم، کسی ب زده نمی‌کرد. پس چرا این جا و چرا پیش بولو که مردی خاص، مجادله‌گر، ولی بسیار حاضر جواب، جدی و فعال است؟ تو هم

1. Hiller, Ferdinand.

جدال بر سر موسیقی

لیست، واگنر، بروکنر

واژه «موسیقی آینده» که مهر «فرانتس لیست» را بر خود دارد، گر
را به دورش جمع کرد و مکتبی را به وجود آورد. وایمار، مقر اقامت لیست
از سال ۱۸۴۸، پایتخت این گروه بود و «مجله جدید برای موسیقی
بنیان‌گذار آن شومان بود و اکنون به دست «فرانتس برنلد» اداره می
بلندگوی آنها به حساب می‌آمد. ماکس کالیک بعدها برنلد را «سپه
موسیقی نوین آلمان» نام نهاد، زیرا که «موسیقیدانان آینده» بیشتر تر
عنوان «آلمانیهای مدرن» سرشناس بودند. لیست و پیروانش خواستار
بودند که موسیقی دارای برنامه باشد. این موضوع باعث شد تا به نام
دیگر مکتب لیست نام واضح‌تر «موسیقیدانان برنامه‌ای» اضافه شد.
«ادبیات سمفونیک» ماشین موسیقایی برای این نمایش بود که لیست
دوازده اثر از آن را نوشت. برامس بعدها در مورد او چنین قضاوت
می‌کند: «افراد با استعداد، نوازندگان چیره‌دست دوره گرد و اجتماع در
سالنها آهنگساز را قبل از اینکه کاملاً شروع کند، ضایع کردند.» این
روبرت شومان در مقاله‌ای برای برامس جوان بدان شکل تبلیغ می‌کند

Shiraz-Beethoven.ir

آثار ارکستری

برامس در «آرایش بزرگ» کار خود را با تکنیک‌های ارکستری مشکل بود. او بیش از هر چیز یک نوازنده پیانو بود. برامس در سال ۱۸۸۸ رد «کنسرتو برای دو ساز» به کلارا شومان می‌نویسد: «نوشتن برای موسیقی‌ای که نوع آن را انسان فقط به‌طور ضمنی در سر دارد و آن را گوش می‌دهد، یا آلتی که انسان با آن آشناست کار دیگری همان‌گونه که من با پیانو آشنا هستم و می‌دانم چه می‌نویسم و برای می‌نویسم.»

در این زمان البته از نظر بخشهای ارکستر به‌خود اطمینان دارد. وقتی آن دوسرنا د ارکستری برامس را با طنین مشخص و خصوصیت ینی‌اش می‌شنود، درونمایه «کنسرتو پیانو، شماره یک» او را حس د، برای اینکه در کنار همه تکنیکهای آموختنی مدنظر برامس جوان کنسرت پیانوست به مشکلات پی ببریم، می‌توانیم با مقایسه میان ک و نقاشی رنگ روغن به‌خود کمک کنیم. در این جا نیز تمایز فقط تکنیکی نیست. برامس روی کنسرتو پیانوی شماره یک خود چهار کار کرد. قطعه‌ای که به‌عنوان سونات برای دوپیانو ساخته شد، اولین